

# РЕШЕНИЕ

№ 345

гр. Враца, 02.06.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Магдалена Б. Младенова

при участието на секретаря Нина К. Луканова  
като разгледа докладваното от Магдалена Б. Младенова Гражданско дело № 20231420100454 по описа за 2023 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от П. В. П., ЕГН: \*\*\*\*\*, с постоянен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ж.к. „\*\*\*\*“, бл. \*\*\*\*, вх. \*\* ет. \*\*, ап. \*\*, против Община Криводол, БУЛСТАТ: 000193282, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № \*\*\*\*, представлявана от Х. Й. Д. в качеството му на кмет.

В исковата молба се навеждат твърдения, че по силата на Трудов договор № \*\*\*/\*\*.\*\*.г. между Община Криводол и П. В. П. е възникнало трудово правоотношение, с което ответникът възложил на ищцата да изпълнява длъжността кметски наместник на с. У., общ. К.. Договорът бил сключен като срочен на основание чл. 68, ал. 1, т. 5 КТ до изтичане на мандата на кмета на общината, от когото се сключва. Към трудовия договор било сключено Допълнително споразумение № 31/26.07.2022 г., с което се изменяли индивидуалната основна месечна заплата и допълнителното възнаграждение за трудов стаж и професионален опит. Със Заповед № 50/19.12.2022 г. на кмета на Община Криводол било прекратено трудовото правоотношение с ищцата на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, вр. чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА и чл. 44, ал. 1, т. 3 ЗМСМА. Поддържа се, че уволнението на ищцата е незаконно.

На първо място се излагат съображения, че възникването, съществуването и основанията за прекратяването на трудовото правоотношение на кметските наместници са уредени в специален закон – ЗМСМА и са подчинени на неговите цели. Сочи се, че кметският наместник е орган на изпълнителната власт в населеното място, който се назначава от кмета на общината за срока на мандата, които условия са вписани в т. 2.3. от сключения между страните трудов договор. Твърди се, че по силата на закона правоотношението възниква като срочно по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 5 КТ, което правилно е направено от работодателя. Посочва се, че кметският наместник изпълнява функциите си до освобождаването му от новоизбрания кмет на общината, тъй като дейността му е свързана с реализирането на определена предизборна програма, като се цитира съдебна практика в посочения смисъл. Поддържа се, че е възможна и хипотеза, при която кметът да

прекрати правоотношението с назначен от него кметски наместник предсрочно, като такава правомощие му дава разпоредбата на чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА.

Твърди се, че с Указ № 163/10.07.2019 г. били насрочени избори за общински съветници и кметове, които да се проведат на 27.10.2019 г., като на 07.11.2019 г. встъпил в длъжност новоизбраният кмет на Община Криводол, чието било правомощието да назначи кметски наместници на населените места в общината. Във връзка с това на 13.11.2019 г. възникнало трудовото правоотношение, чийто срок бил законоустановен – до изтичане на мандата на кмета, който е назначил кметския наместник, като съгласно чл. 38, ал. 2 ЗМСМА този мандат бил 4 години. Поддържа се, че към момента на прекратяване на договора с ищцата – 19.12.2022 г., този мандат не бил приключил. Сочи се, че Х.Д., който е назначил ищцата, бил кмет на Община Криводол към момента на връчване на заповедта за прекратяване на трудовия договор, както и към момента на депозиране исковата молба, като мандатът му изтичал през 2023 г., когато щели да се проведат нови местни избори, като предсрочни такива не били провеждани за кмет на Община Криводол. Изтъква се, че поради това, че трудовото правоотношение е обвързано със срока на мандата на кмета, който не е изтекъл, следва изводът, че същото е прекратено предсрочно.

На следващо място се навеждат доводи, че съдебният контрол за законност на уволнението в този случай касае спазване на процедурата и компетентността на издателя на акта, както и приложението на специалното основание спрямо лице, което заема длъжност по чл. 46а ЗМСМА, каквато длъжност е заемала ищцата. Сочи се, че в компетентността на кмета Д. е било да издаде заповедта, с която се прекратява трудовото правоотношение, но основанието на прекратяването не можело да е посоченото от работодателя – чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ. Поради заеманата длъжност, ищецът можело да бъде освободен единствено на специално основание. Изтъква се, че сочейки разпоредбата на чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, работодателят освен че пренебрегвал специалния закон и се позовавал на едно от общите основания за прекратяване на трудов договор, неправилно посочвал, че прекратяването на правоотношението е поради изтичане на уговорения срок. Поддържа се, че уволнението е настъпило преди изтичане на мандата, като в противоречие с това, обаче, за основание на прекратяването на трудовото правоотношение била посочена нормата на чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, която била вписана и в процесната заповед и в трудовата книжка на ищцата. Сочи се, че на това основание следва да се приеме, че уволнение на ищцата по чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ поради изтичане на срок било незаконосъобразно.

На последно място се излагат съображения, че заповедта за уволнение е индивидуален административен акт и за нея важат правила, сред които изискването за форма, наименование на органа, който издава, наименование и адресат на акта, фактически и правни основания за неговото издаване. Сочи се, че независимо че не е длъжен да излага мотиви за уволнението в настоящия случай, вписвайки единствено противоречивото цифрово описание на основанието за прекратяване на правоотношението, работодателят не е дал на служителя възможност да разбере действителната му воля. Изтъква се, че именно заради посочването на разпоредба, която касае прекратяване поради изтичане на срок и обвързването ѝ с разпоредба, която съдържа правомощие за предсрочно прекратяване на договора, следва да се приеме, че процесната заповед не отговаря на изискванията за форма и е незаконосъобразна, тъй като никъде в нея не фигурира изявление, описано с думи.

Навеждат се доводи, че в резултат на уволнението ищцата е останала без работа, като не е встъпила в трудово правоотношение след прекратяване на това, чиято законосъобразност се оспорва. Посочва се, че ищцата е регистрирана като безработна в Агенцията по заетостта, подала е заявление за обезщетение за безработица в Бюро по труда, където е декларирала обстоятелствата около оставането си без работа и след извършване на проверка и установяване, че отговаря на изискванията на КСО и че не упражнява трудова дейност, обезщетението за безработица е отпуснато, считано от 19.12.2022 г. Поддържа се, че за ищцата са настъпили вреди, изразяващи се в размера на месечното брутно трудово

възнаграждение, получено преди уволнението до изтичане на максималния срок, за който КТ предвижда обезщетение – шест месеца. Твърди се, че за периода от 19.12.2022 г. до 18.06.2023 г. ищцата търпи вредите от оставането си без работа поради извършеното незаконосъобразно уволнение. Сочи се, че брутното трудово възнаграждение, което служителят е получил за месеца, предхождащ месеца, в който е възникнало основанията за обезщетението, в случая е брутното трудово възнаграждение за м. ноември 2022 г. – в нетен размер от 1 261,87 лв., получено от ищцата на 05.12.2022 г. по банковата й сметка. Поддържа се, че това е минималният размер на обезщетението на месечна база или за шестте месеца дължимото обезщетение за понесените вреди от ищцата следва да е в размер на 7 571,22 лв.

По тези съображения се иска от съда да признае уволнението за незаконно, а процесната заповед да бъде отменена. Претендира се заплащането на обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа вследствие на уволнението, в размер на 7 571,22 лв. за периода от 19.12.2022 г. до 18.06.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Претендират се и разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Поддържа се, че със Заповед № 50/19.12.2022 г. кметът на Община Криводол е прекратил трудовото правоотношение с ищцата, заемаща длъжност „кметски наместник“ в с. У., общ. К., като заповедта е законосъобразна и постановена от компетентно лице, при спазване на изискванията на приложимото законодателство. Навеждат се доводи, че с Решение № 127-МИ от 04.11.2019 г. на ОИК – К. Х. Й. Д. е избран вследствие на проведен избор за кмет на Община Криводол, като на 06.11.2019 г. същият е положил клетва, откогато и възникват правомощията му на кмет. Посочва се, че на 13.11.2019 г. е сключил с ищцата трудов договор за длъжността „кметски наместник“ на основание чл. 68, ал. 1, т. 5 КТ и чл. 46а, ал. 1 ЗМСМА в рамките на притежаваните от него правомощия по чл. 44, ал. 1, т. 3 ЗМСМА. Изтъква се, че съгласно чл. 44, ал. 1, т. 3 ЗМСМА в правомощията на кмета на общината е да назначава и освобождава от длъжност кметските наместници, като според разпоредбата на чл. 46а, ал. 3, изр. 2 ЗМСМА кметските наместници могат да бъдат освободени предсрочно, без предизвестие от кмета на общината, като кметът може да прекрати трудовото правоотношение и на кметски наместник, назначен от него по време на мандата му в хипотезата на чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА, което прекратяване е без предизвестие и е по целесъобразност. Посочва се, че в случая прекратяването на трудовото правоотношение с кметския наместник е на основание чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА и не е съвместимо с нито едно от основанията за прекратяване на трудовото правоотношение, предвидени по КТ, поради което и не е необходимо да бъде мотивирано, каквото твърдение развива ищецът. Твърди се, че тъй като се касае за прекратяване на трудовото правоотношение по целесъобразност, съдебният контрол за законност на извършеното уволнение се изразява в извършване на проверка по спазване на процедурата за издаване на заповедта – дали заповедта е издадена от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия и дали уволненото лице е от категорията на субектите по чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА. Цитира се съдебна практика в посочения смисъл. Изтъква се, че цитираната съдебна практика, от която ищцата черпи основание, за да развие твърдение за незаконосъобразност, касае казус, при който уволнението е извършено единствено и само на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, като от мотивите на съдебния акт се установява, че в заповедта за прекратяване не е посочена разпоредбата на чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА, какъвто не е настоящият случай, като допълнителното посочване на чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ не създава порок във волята на кмета на общината, доколкото същият изрично се е позовал на прекратителното основание на чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА на едно правоотношение, което изначално възниква като срочно. Твърди се, че правоотношението на кметския наместник възниква като срочно по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 5 КТ, като цитирането и на чл. 325, ал. 1,

т. 3 КТ в заповедта е използвано именно за да посочи, че правоотношението е възникнало като срочно. Поддържа се, че заповедта за уволнение е мотивирана в достатъчна степен – съдържа правното и фактическо основание за прекратяване на трудовоправната връзка с кметския наместник, без да е необходимо кметът на общината да сочи конкретните си мотиви за предприетото уволнение, като липсва соченото от ищеца процедурно нарушение, касаещо формата и мотивите на заповедта. Сочи се, че всички други съждения на ищеца по повод чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ биха имали правна стойност само ако кметът на Община Криводол не беше изрично посочил като правно основание за прекратяване на правоотношението с кметския наместник чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА. Твърди се, че с посочването на този текст заповедта се изключва от общия съдебен контрол, а на контрол остават само обстоятелствата дали лицата са притежавали качество на кмет на община и кмет на кметство в тази община към момента на прекратяване на правоотношението.

На следващо място се оспорват основанията и размера на предявения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ, като се поддържа, че в brutното трудово възнаграждение, като основа за претендираното обезщетение, се включват основното трудово възнаграждение и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер – предвидими и сигурни, определени в колективен трудов договор и/или във вътрешните правила за работната заплата в предприятието и в индивидуалния трудов договор. Посочва се, че през м. ноември 2022 г. на ищцата е изплатено допълнително възнаграждение в размер на 400,00 лв., което няма постоянен характер и не е част от brutното трудово възнаграждение. Твърди се, че същото е въз основа на заповед на кмета на общината и има еднократно и непериодично действие, което изрично е посочено и във Вътрешните правила за работната заплата на Община Криводол, поради което следва да бъде изключено от основата за обезщетение. Сочи се, че brutното трудово възнаграждение на ищцата за м. ноември 2022 г. е в размер на 1 141,09 лв., като от същото не са изключени данъци и осигуровки, а с удържките от 255,62 лв. за дължими осигуровки в общ размер 13,78 % и ДОД от 10 % след приспадане на осигуровките, чистата сума за получаване за м. ноември 2023 г. е 885,47 лв. Поддържа се, че ако главният иск бъде уважен, обезщетението следва да се определи на базата на brutното трудово възнаграждение, от което при изплащане се намаляват осигуровките без ДОД и неговата стойност би била чисто 1 141,09 лв., а с удържките за осигуровки – 983,96 лв. на месец.

Иска се от съда да отхвърли предявените иски. Претендират се и разноски.

**Съдът приема за установено следното от фактическа страна следното:**

От представените по делото доказателства се установява, че ищцата П. В. П. е работила по силата на Трудов договор № \*\*/\*\*.\*\*.\*\*\* г., сключен с Община \*\*\*\*\*, на длъжността „кметски наместник“ на с. \*\*\*\*, общ.\*\*\*\*. Трудовият договор е сключен за определен срок – до изтичане на мандата на кмета, на осн. чл. 46а, ал. 1 ЗМСМА.

По делото е прието Допълнително споразумение към трудов договор № 31/26.07.2022 г., от което е видно, че считано от 01.06.2022 г. размерът на индивидуалната основна месечна заплата на П. В. П. е бил 960,00 лв., а допълнителното възнаграждение за трудов стаж и професионален опит е било 18 %.

Видно от приетата по делото Заповед № 50/19.12.2022 г., издадена от Х. Д. – кмет на Община \*\*\*\*\*, трудовото правоотношение между страните е прекратено, считано от 19.12.2022 г. Като правно основание работодателят е посочил чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, във вр. с чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА и чл. 44, ал. 1, т. 3 ЗМСМА.

От представеното копие от трудовата книжка на П. В. П. е видно, че като основание за прекратяване на трудовото правоотношение с Община Криводол е вписано чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ.

Прието като доказателство е Разпореждане № 061-00-2284/22.12.2023 г., издадено от Ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – гр. Враца, от което се установява, че на П. В. П. е отпуснато парично обезщетение за безработица, считано от

19.12.2022 г. до 18.06.2023 г. в размер на 31,14 лв. дневно.

В проведеното открито съдебно заседание по делото на 19.05.2023 г. е извършен оглед на трудовата книжка на П. В. П., като е установено, че от началото на процесния период на иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ – 19.12.2022 г., до датата на провеждане на откритото съдебно заседание – 19.05.2023 г., ищцата не е била в трудово правоотношение.

Видно от представените по делото Удостоверение за избран кмет на община и клетвен лист от 06.11.2019 г., Х. Й. Д. е избран за кмет на Община \*\*\*\*\* с Решение № 127 от 04.11.2019 г. на ОИК – Криводол, като на 06.11.2019 г. е положил клетва на основание чл. 32, ал. 1 ЗМСМА.

От представените извлечения от банкова сметка, разкрита на името на П. В. П., се установява, че на 03.11.2022 г. по сметката е постъпил превод от 1 045,75 лв. с наредител Община \*\*\*\*\* и основание: заплата за месец 10.2022 г., а на 05.12.2022 г. по сметката е постъпил превод от 1 261,87 лв. с наредител Община Криводол и основание: заплата за месец 11.2022 г.

От приетия по делото фиш за работна заплата за м. 11.2022 г. на П. В. П. се установява, че за същия месец е начислено допълнително трудово възнаграждение за постигнати резултати в размер на 400,00 лв.

Видно от представената Заповед № 602/30.11.2022 г. на кмета на Община \*\*\*\*\*, на работниците и служителите по Приложение № 1, в което е включена ищцата П. В. П., е наредено да бъде изплатено допълнително трудово възнаграждение за постигнати резултати, за проявена полезна инициативност и доказан принос за подобряване на съответните сфери на дейност в размер на 400,00 лв. със заплатите за м. 11.2022 г.

Приети по делото са и Вътрешни правила за работната заплата в общинската администрация и бюджетните структури на Община \*\*\*\*\*, съгласно чл. 35, ал. 2 от които допълнителното възнаграждение за постигнати резултати може да се изплаща четири пъти годишно – през април, юли и октомври за текущата година и през януари за предходната година.

По делото е разпитан като свидетел П. А. А., от показанията на който се установява, че същият е племенник на ищцата П. В. П.. Свидетелят посочва, че контактите му с ищцата са всекидневни, тъй като двамата съжителстват заедно в с. У. Твърди, че ищцата в момента не работи никъде, като не е започвала работа от прекратяването на трудовото ѝ правоотношение с Община \*\*\*\*\* на 19.12.2022 г. Сочи, че ищцата му е споделила, че не знае какъв е мотивът за премахването ѝ от работа. Твърди, че тъй като има монтирани видеокамери в къщата, той вижда, че тя е там ежедневно. Посочва, че работи като земеделски производител, но ищцата не му помага в дейността му, тъй като има заболяване – диабет.

Съдът кредитира показанията на разпитания свидетел като обективни и почиващи на непосредствените му възприятия.

Като неоспорено от страните, по делото е прието заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза. От същото се установява, че брутно трудово възнаграждение на ищцата за последния пълен отработен месец преди уволнението е брутно трудово възнаграждение за м. октомври 2022 г., което представлява сума в размер на 1 132,80 лв. Според заключението размерът на обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ за периода от 19.12.2022 г. до 18.06.2023 г. е сума в размер на 6 688,86 лв. Вещото лице е посочило, че брутният размер на обезщетението за всеки ден, включен в исковия период, би представлявал сума в размер на 53,94 лв., като сумата е получена като брутно трудово възнаграждение за м. октомври 2022 г. в размер на 1 132,80 лв., което служи за изчисляване на обезщетението, се раздели на броя на работните дни /21/ на същия месец.

Съдът кредитира заключението по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза като вярно, пълно и обективно дадено.

**При така възприетото от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:**

Предявени са кумулативно съединени конститутивен иск с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и осъдителен иск с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за сумата от 6 688,86 лв. /след допуснато в открито съдебно заседание на 19.05.2023 г. изменение на иска чрез намаляване на неговия размер/, представляваща обезщетение за оставане без работа за периода от 19.12.2022 г. до 18.06.2023 г.

**По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:**

За да е налице законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение между страните, в тежест на ответника е да докаже законността на уволнението на посоченото в заповедта прекратително основание.

Установява се от представените по делото доказателства – трудов договор № 44/13.11.2019 г. и допълнително споразумение към него, че между ищцата и ответника е съществувало срочно трудово правоотношение – до изтичане на мандата на кмета, по силата на което П. е заемала длъжността кметски заместник на с. У, общ. К. Трудовото правоотношение е прекратено със Заповед № 50/19.12.2022 г. на кмета на Община К. Х. Д., като посоченото основание е чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ, във вр. с чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА и чл. 44, ал. 1, т. 6 ЗМСМА. Тези обстоятелства са отделени и като безспорни в отношенията между страните с изготвения доклад по делото, неоспорен от тях, обективиран в Разпореждане № 1403/21.04.2023 г.

Основното възражение на ищцата относно законосъобразността на прекратяването на трудовото правоотношение е, че в заповедта за прекратяването му като правно основание е посочен чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ, който е неприложим в случая.

Съгласно чл. 46а, ал. 1 ЗМСМА в населените места, които не са административен център на кметства, кметът на общината може да назначи за срока на мандата кметски заместници в съответствие с утвърдената численост и структура на общинската администрация, а според ал. 3 кметските заместници са органи на изпълнителната власт в населеното място, като те могат да бъдат освободени предсрочно без предизвестие от кмета на общината.

С Решение № 9 от 1.4.2011 г. на ВКС по гр. дело № 1105/2009 г. на състав на IV г.о. на ВКС е прието, че възникването, съществуването и основанията за прекратяването на трудовото правоотношение на кметските заместници са уредени в специален закон – ЗМСМА и са подчинени на неговите цели – кметският заместник е орган на изпълнителната власт в населеното място, който се назначава от кмета на общината за срока на мандата. Той изпълнява функциите си до освобождаването му от новоизбрания кмет на общината, тъй като дейността му е свързана с реализирането на определена предизборна програма. Съдът е приел, че кметът може да прекрати трудово правоотношение не само със заварен кметски заместник, назначен от друг кмет, но и с такъв, назначен от него при предишен мандат – хипотезата на чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА, като и в двете хипотези съдът няма право да преценява мотивите на органа по назначаването, като съдебният контрол се ограничава до компетентността на издателя на заповедта за уволнение, спазване на процедурата по издаването ѝ и доколко уволнението е от категорията на субектите по чл. 46а ЗМСМА.

Съгласно константната практика на ВКС, обективирана в Решение от 01.06.2010 г. по гр. д. № 1358/2009 г., Решение от 25.06.2010 г. по гр. д. № 730/2009 г. и Решение от 01.04.2011 г. по гр. д. № 1105/2009 г. на ВКС, право на новоизбрания кмет е да реши дали да запази заварения кметски заместник в новия си екип, но има и право да прекрати на основание чл. 46а ЗМСМА трудовото правоотношение с него, както и с такъв, назначен от него, без предизвестие и по целесъобразност, тъй като това основание за прекратяване на трудово правоотношение е специфично, поради факта, че се касае до длъжност, която е свързана с реализиране на определена предизборна програма. С Решение по гр. дело № 272/2009 г., ВКС, Трето ГО, постановено по реда на чл. 290 от ГПК е прието, че

правоотношението между кмета и кметския наместник, което възниква по силата на чл. 44, ал. 1, т. 3 ЗМСМА, е от трудовоправно естество и спрямо него намират приложение общите правила, вкл. и процесуалният ред по КТ. Следва да се има предвид още, че както възникването, така и основанията за прекратяване на трудовото правоотношение на кметските наместници са уредени в специален закон и са подчинени на неговите цели – кметският наместник е орган на изпълнителната власт в населеното място, който се назначава от кмета на общината за срока на мандата. Той изпълнява функциите си до освобождаването му от новоизбрания кмет на общината, тъй като дейността му е свързана с реализирането на определена предизборна програма. Следователно по силата на закона правоотношението възниква като срочно по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 5 от КТ и кметският наместник отнапред знае тази негова особеност. Специалният закон урежда и една универсална възможност за прекратяване на трудовия договор – предсрочно без предизвестие от кмета на общината – чл. 46а ал. 3 от ЗМСМА. Това уволнение е дискреционно субективно потестативно право на органа по назначаването и се изразява във възможността за едностранно прекратяване на правоотношението от работодателя по целесъобразност. Съдебният контрол за законност на уволнението в този случай е допустим, но се реализира в две насоки – относно спазване на процедурата и компетентността на издателя на акта, както и относно приложението на специалното основание спрямо лице, което заема длъжност по чл. 46а ЗМСМА. Прието е, че уволнението по чл. 46а ЗМСМА не се съвместява с някое друго основание по КТ и не се нуждае от мотивиране.

Съдът като взе предвид, че в конкретния случай съдебният контрол за законност на уволнението е допустим, но се реализира в горепосочените две насоки, намира, че са спазени изискванията на специалния закон при прекратяване на трудовото правоотношение. Процесната заповед е издадена от кмета на Община Криводол /видно от приетите Удостоверение за избран кмет на община и клетвен лист от 06.11.2019 г. /, който безспорно разполага с компетентност да прекрати трудовото правоотношение с лице, което е назначено да изпълнява длъжността кметски наместник въз основа на сключен между страните трудов договор.

Действително в заповедта са посочени две правни основания за прекратяване на трудовото правоотношение на кметския наместник – чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ – поради изтичане на срока, във вр. с чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА – предсрочно прекратяване на правоотношението. Съдът намира, че работодателят неправилно е посочил разпоредбата на чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, обвързвайки я с тази на чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА, но допуснатото нарушение е несъществено и не прави заповедта неясна. В случая е безспорно, че прекратяването на трудовото правоотношение е станало преди изтичането на определения в него срок – изтичането на мандата на кмета, като това обстоятелство се твърди и от самата ищца в исковата молба. Доколкото за нея е било ясно, че трудовото правоотношение не се прекратява поради изтичане на срока му, неубедителни са твърденията, че посочвайки двете основания за прекратяване, работодателят не е дал на служителя възможност да разбере действителната му воля. Съществено за определяне основаниято, на което е прекратено трудовото правоотношение, е, че в атакуваната заповед изрично е посочена разпоредбата на чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА. Съгласно изясненото по-горе заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение на това основание не се нуждае от мотивиране. Посочването на разпоредбата е достатъчно, за да се приеме, че кметът на Община Криводол се е възползвал от дискреционното си потестативно субективно право да освободи П. В. П., като прекрати едностранно и без предизвестие нейното трудово правоотношение на основание чл. 46а, ал. 3 ЗМСМА, поради което следва да се приеме, че материалният закон е приложен правилно. Неоснователно е възражението на ищцата, че в трудовата ѝ книжка като основание за прекратяване на правоотношението също е вписана разпоредбата на чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ, доколкото законността на уволнението се преценява с оглед съдържанието на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение, а не и с оглед вписаните обстоятелства в

трудова книжка.

По изложените мотиви, съдът счита оспорваната заповед за законосъобразна, а искът за признаване на уволнението за незаконно и за неговата отмяна с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за неоснователен, поради което следва да бъде отхвърлен.

**По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ:**

Искът за заплащане на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение предполага установяване на незаконността на прекратяването на трудовото правоотношение и оставането на ищцата без работа в резултат от уволнението за процесния период. В случая съдът не достига до извод за незаконност на извършеното уволнение, поради което искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

**По разноските:**

С оглед изхода от делото и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, на ответника следва да бъдат присъдени направените в производството разноски съобразно представения списък по чл. 80 ГПК в общ размер от 1 837,00 лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение /780,00 лв. по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и 1 057,00 лв. по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ/. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на ищцата възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съгласно чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно независимо от формата на съединяване на исковете. В случая са съединени обективно два иска. Според разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредбата, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ или към момента на определяне на възнаграждението по реда на чл. 2. В случая договорът за правна защита и съдействие е сключен на 20.04.2023 г., към която дата размерът на минималната работна заплата за страната е 780,00 лв., колкото е и договореното адвокатско възнаграждение по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Минималният размер на адвокатското възнаграждение по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ, изчислен съобразно първоначално предявения му размер, по който ответникът е организирил защитата си, съгласно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата е 1 057,12 лв., като договореното адвокатско възнаграждение по този иск е в размер на 1 057,00 лв.

По аргумент от чл. 78, ал. 6, във вр. с 83, ал. 1 ГПК държавната такса по исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ остава за сметка на бюджета на съда.

Предвид гореизложеното, съдът

## **РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявените от П. В. П., ЕГН: \*\*\*\*\*, с постоянен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ж.к. „\*\*\*\*“, бл. \*\*\*, вх. \*\*, ет. \*\*, ап. \*\*, против Община \*\*\*\*, БУЛСТАТ: \*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № \*\*\*, обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 КТ за отмяна на уволнението, извършено със Заповед № 50/19.12.2022 г., издадена от Х. Д. – кмет на Община \*\*\*\*, и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа поради уволнението за срок от шест месеца – за периода от 19.12.2022 г. до 18.06.2023 г., като неоснователни.

**ОСЪЖДА** П. В. П., ЕГН: \*\*\*\*\*, с постоянен адрес: гр. \*\*\*\*\*, ж.к. „\*\*\*\*“, бл. \*\*\*\*, вх. \*\*, ет. \*\*, ап. \*\*, да заплати на Община \*\*\*\* БУЛСТАТ: \*\*\*\* със седалище и адрес на управление: гр. \*\*\*\*, ул. „\*\*\*\*“ № \*\*\*\*, сумата **1 837,00 лв.**



– разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 315, ал. 2 КТ решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд  
– Враца в двуседмичен срок, считано от 02.06.2023 г.

**Съдия при Районен съд – Враца:** \_\_\_\_\_